AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 130v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

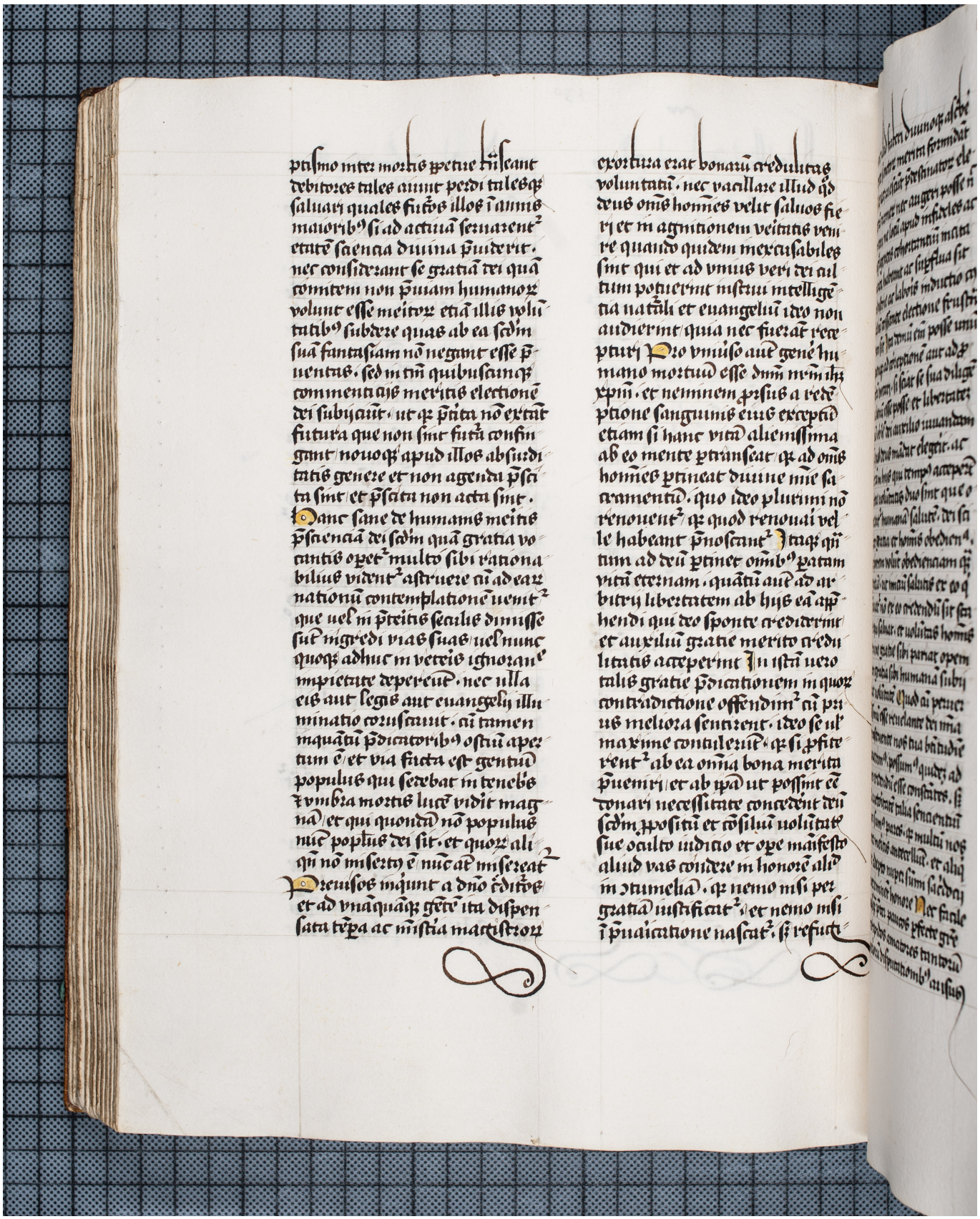

psmo mtr mortis pcue tuiscant
debitores tales aunt perdi tales q
saluari quales fuerios illos i annis
maoribus si ad actua seruarent
etate saeuca diuina puderit.
nec considerant se gratia dei qua
comitem non puiam humanoq
volunt esse meitoq etia illis volu
tatibus subdere quas ab ea sdm
sua fantasiam no negant esse p
uentus. sed m tm quibusdam q
commentis meritis electione
dei subiaciunt. ut q pita no extat
futura que non sunt futa confin
gant nouoq apud illos absurdi
tatis genere et non agendi psci
ta sint et pscita non acta sint.
Hanc sane de humanis meitis
psaeuca dei sdm qua gratia vo
cantis operet multo sibi rationa
bilius vident astruere ai ad eaq
nationu contemplatione uenit
que uel m pteritis seculis dimisse
sunt mgredi vias suas uel nunc
quoq adhuc m veteris ignoranie
mpietate deperenti. nec ulla
eis aut legis aut euangelij illu
minatio coruscauit. ai tamen
maqatu pdicatoribus ostiu aper
tum e et via facta est gentiu
populus qui sedebat in tenebris
et umbra mortis lucem vidit mag
na et qui quondam no populus
nunc populus dei sit. et quoq ali
qui no misericordie nunc ad miseretur
Dereuisos maiunt a dno editos
et ad vnaquaq gente ita dispen
sata tempa ac mistia magistrorum
exortura erat bonarum credulitas
voluntatum. nec vacillare illud qd
deus omis homines velit saluos fie
ri et m agnitionem veritatis venu
re quando quidem mercusabiles
sint qui et ad vnius veri dei cul
tum potuerint instrui intelligen
tia natali et euangeliu ideo non
audierint quia nec fuerat recep
turi Ro vnusq aut genere hu
mano mortuus esse dmi nri ihu
xpi. et neminem prius a redem
ptione sanguinis eius exceptu
etiam si hanc vitam alienissima
ab eo mente pertranseat q ad omis
homines pteneat diuine nie sa
cramentum. quo ideo plurimi no
renouent q quod renouari vel
le habeant pnoscant tamq qui
tum ad deum pteneat omibus patam
vitam eternam. quatum aut ad ar
bitrij libertatem ab hys ea apre
hendi qui deo sponte credidermt
et auxilium gratie merito credu
litatis acceperint In istis uero
talis gratie pdicationem in quor
contradictione offendim ai pri
us meliora sentirent. ideo se ul
maxime contuleruit. q si pfite
rent ab ea omia bona meritis
puenirij et ab ipsa ut possint ce
tonari necessitate concedunt dei
sdm propositum et cosilium voluntate
sue occulto iudicio et ope manifesto
aliud vas condere m honorem alid
m ignominia. q nemo nisi per
gratiam iustificatur et nemo nisi
i puaicatione nascatur. si refuti